

*Beata Bińkowska-Artowicz**

PRAWNE ASPEKTY INFORMACJI PRZEKAZYWANYCH DO BANKOWEGO FUNDUSZU GWARANCYJNEGO

WSTĘP

Celem artykułu jest przedstawienie zakresu informacji przekazywanych do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (dalej także: BFG, Fundusz) przez podmioty z szeroko rozumianego sektora finansowego oraz podmioty publiczne o charakterze regulatorów tego sektora. Zakres ten warunkowany jest szczególnym statusem prawnym tego podmiotu oraz realizacją przez ten podmiot interesu publicznego, jakim jest ochrona depozytów oraz wzmacnianie zaufania do systemu bankowego.

Fundusz jest osobą prawną utworzoną z mocy art. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym¹. Nadzór nad omawianym podmiotem sprawuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych (Minister Finansów) opierając się na kryterium legalności i zgodności ze statutem (art. 3 ust. 5 uBFG)². Ustawodawca odmówił *expressis verbis* BFG statusu państwowej

* Beata Bińkowska-Artowicz jest doktorem nauk prawnych, pracuje jako starszy asystent sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Warszawie. Zainteresowania badawcze: prawo administracyjne i gospodarcze.

¹ T.j. Dz.U. z 2009 r., Nr 84, poz. 711 (dalej: uBFG).

² Z kolei w art. 7 ust. 1 uBFG określono, że „Rada Funduszu sprawuje kontrolę i nadzór nad działalnością Funduszu”. Nadzór sprawowany przez ten podmiot dotyczy jednak bieżącej działalności BFG, analogicznie do funkcji pełnionej przez radę nadzorczą w spółce kapitałowej. Dodać także trzeba, że nadzór nad prawidłowością funkcjonowania systemów wyliczania sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego (art. 38i uBFG), a kontrolę nad przetwarzaniem danych osobo-

osoby prawnej oraz jednostki sektora finansów publicznych (art. 17a uBFG) i z tej przyczyny do BFG nie znajdują zastosowania dotyczące ich przepisy³. Jednocześnie jednak, BFG jest podmiotem prawa publicznego⁴, a osoby fizyczne będące członkami organów BFG są osobami pełniącymi funkcje publiczne w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne⁵.

Jak słusznie wskazuje się w piśmiennictwie, Fundusz jest podmiotem administrującym *sensu stricto*, będącym jednocześnie podmiotem administracji publicznej i z uwagi na to, że łącznie z NBP i KNF stoi na straży bezpieczeństwa finansowego, można go uznać za podmiot administracji finansowej państwa⁶. Podmiot ten należy jednocześnie do zakładów publicznych o ograniczonym kręgu użytkowników (wyłącznie uczestników systemu gwarancji depozytów), a stosunek zakładowy pomiędzy BFG a jego użytkownikami ma charakter obowiązkowy (jego źródło pochodzi z uBFG), gdyż banki działające na terytorium RP objęte są obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów⁷. R. Sura wykazuje, że BFG ma status zakładu publicznego *sui generis*, ponieważ na jego czele stoi organ kolegialny, a uczestnikami są osoby prawne⁸. Zdaniem autora, które to zdanie należy podzielić, stosunki prawne łączące ten zakład publiczny z uczestnikami publicznego systemu gwarantowania depozytów mają charakter stosunków opartych wyłącznie na prawie powszechnie obowiązującym⁹. Fundusz wykonuje w relacji z bankami uprawnienia władcze w imieniu własnym¹⁰. Należy także podzielić opinię, że wykonywanie tych uprawnień następuje w interesie publicznym¹¹.

W literaturze wskazuje się, że ustrojodawca w art. 5 Konstytucji RP określa obowiązek władz publicznych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa finansowego

wych deponentów – Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (art. 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 1182 z późn. zm. (dalej: u.o.d.o.).

³ M. Kulesza, *Bankowy Fundusz Gwarancyjny jako podmiot prawa publicznego – recydywa zapomnianego pojęcia*, „Glosa” 2000, Nr 10, s. 2–18. Dostrzec należy, że na mocy art. 18 uBFG podmiot ten jest zwolniony od podatku dochodowego od osób prawnych.

⁴ *Ibidem*; także K. Chochowski, *Status prawny Bankowego Funduszu Gwarancyjnego: studium administracyjnoprawne*, Wydawnictwo Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. prof. Stanisława Tarnowskiego, Tarnobrzeg 2010, s. 92; Z. Ofiarski, *Prawo bankowe*, Wolters Kluwer, Warszawa 2011, s. 401.

⁵ Tj. Dz.U. z 2006 r., Nr 216, poz. 1584 z późn. zm.

⁶ R. Sura, *Bankowy Fundusz Gwarancyjny jako podmiot administrujący*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2013, s. 266. K. Chochowski uznaje, że BFG jest osobą prawną prawa publicznego (K. Chochowski, *Status prawny...*, *op. cit.*, s. 129).

⁷ R. Sura, *Bankowy Fundusz...*, *op. cit.*, s. 269.

⁸ *Ibidem*, s. 313.

⁹ *Ibidem*, s. 314.

¹⁰ Z. Ofiarski, *Prawo bankowe*, *op. cit.*, s. 401; R. Sura, *Bankowy Fundusz...*, *op. cit.*, s. 265.

¹¹ R. Sura, *Bankowy Fundusz...*, *op. cit.*, s. 219.

obywateli, który to obowiązek przekształca się w cel publiczny – co skutkuje powierzeniem przez państwo określonych zadań konkretnym podmiotom¹². Dlatego też przyczyn szczególnej pozycji prawnej BFG należy upatrywać w celu jego działalności, jakim jest podejmowanie działań na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, czyli stabilności ogółu podmiotów podlegających nadzorowi na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 3a uBFG w zw. z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 listopada 2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej¹³). Realizację powyższego celu Fundusz osiąga poprzez spełnianie ustawowych zadań z zakresu funkcjonowania systemów obowiązkowego i umownego gwarantowania zgromadzonych środków pieniężnych, do których należy m.in. gromadzenie i analizowanie informacji o podmiotach objętych systemem gwarantowania (art. 4 ust. 1a uBFG)¹⁴. W doktrynie funkcja ta została określona mianem stabilizującej (ściśle związanej z funkcją gwarancyjną oraz funkcją pomocową BFG)¹⁵ lub też funkcji analityczno-kontrolnej¹⁶. Słusznie twierdzi się, że działalność analityczna prowadzona na podstawie informacji o bankach polega na samodzielnej i niezależnej analizie przez BFG stanu oraz tendencji rozwoju gospodarki, sytuacji na międzynarodowych rynkach finansowych oraz na ocenie istniejących i ewentualnych zagrożeń stabilności polskiego systemu bankowego¹⁷. Działalność ta ma na celu monitorowanie sytuacji poszczególnych podmiotów i ewentualne wczesne podejmowanie działań prewencyjnych; służy także określeniu zapotrzebowania na środki finansowe systemu gwarantowania depozytów w celu pokrycia potencjalnych zobowiązań gwarancyjnych¹⁸. Zaznaczenia wymaga, że rozwiniętą wymianę informacji pomiędzy wszystkimi uczestnikami systemu ochrony rynku bankowego uznaje się za istotę efektywnego systemu ochrony depozytów¹⁹.

Cel unormowania przepływu informacji do BFG mieści się w podstawowym zadaniu publicznym wykonywanym przez tę instytucję, czyli w ochronie depozytów na wypadek upadłości banków²⁰. W literaturze przedmiotu przyjmuje się, że zadanie to jest wykonywane przez Fundusz w szeroko rozumianym interesie publicznym, przyczyniając się do realizacji dobra wspólnego, jakim jest poprawa

¹² *Ibidem*, s. 313.

¹³ Dz.U. Nr 209, poz. 1317 ze zm. (dalej: uKSF).

¹⁴ K. Chochowski trafnie kwalifikuje te zadania jako związane z gwarantowaniem depozytów (K. Chochowski, *Status prawny...*, *op. cit.*, s. 155).

¹⁵ R. Sura, *Bankowy Fundusz...*, *op. cit.*, s. 186, 311.

¹⁶ P. Zawadzka, *Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2009, s. 39.

¹⁷ E. Fojcik-Mastalska, R. Mastalski, *Prawo finansowe*, Wolters Kluwer, Warszawa 2013, s. 641.

¹⁸ *Ibidem*.

¹⁹ L. Góral, *Zintegrowany model publicznoprawnych instytucji ochrony rynku bankowego we Francji i Polsce*, Wolters Kluwer, Warszawa 2011, s. 88.

²⁰ K. Chochowski, *Status prawny...*, *op. cit.*, s. 206; Z. Ofiarski, *Prawo bankowe...*, *op. cit.*, s. 401.

stanu bezpieczeństwa systemu bankowego²¹. Pośrednim dobrem chronionym jest zatem stabilność i bezpieczeństwo systemu bankowego (ochrona przed kryzysem finansowym) oraz zaufanie do tego systemu²². Przedstawiciele doktryny trafnie akcentują także rolę BFG we wspieraniu wizerunku banku jako instytucji zaufania publicznego²³.

Podkreślić należy, że normy kształtujące zobowiązania do przekazywania informacji stanowią niejako wynik rozważenia interesów podmiotów prywatnych, jakimi są banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe (czyli przedsiębiorców zainteresowanych osiągnięciem zysku z prowadzonej działalności) i interesu BFG, czyli podmiotu publicznego, realizującego zadania w interesie publicznym. Pierwszeństwo w tej sytuacji ustawodawca słusznie przyznał interesowi publicznemu, przejawiającemu się w ochronie deponentów. Z tej przyczyny regulacje normujące obowiązek przekazywania informacji przez podmioty objęte systemem gwarantowania mieszczą się w wyjątkach od zasady zachowania tajemnicy bankowej (banki) oraz tajemnicy zawodowej (kasy). Mimo że wprowadzenie instytucji tych tajemnic służy ochronie prawa do prywatności z art. 47 Konstytucji RP, to ustawodawca słusznie zdecydował o konieczności wprowadzenia ograniczenia tego prawa – w niniejszym przypadku ustanawiając obowiązek przekazywania informacji zawierającej dane osobowe deponentów. Konstytucyjnej podstawy do takiego ograniczenia słusznie doktryna upatruje w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, wskazując na porządek publiczny²⁴. Wydaje się, że interes publiczny, w którym działa BFG, stanowi usprawiedliwiona podstawa ingerencji w prywatność deponentów. Bez wątpienia w omawianym przypadku ograniczenie prawa do prywatności deponentów następuje również w ich własnym interesie, skoro Fundusz uzyskuje możliwość przetwarzania informacji, dzięki którym minimalizowane są szanse wypłaty gwarantowanych środków na rzecz niewłaściwych osób.

Zobowiązanie do przekazywania informacji do BFG zostało nałożone na podmioty prywatne oraz publiczne w różnych aktach prawnych rangi ustawowej. Jak zostanie to poniżej przedstawione, obowiązki te określono w kontekście przedmiotowym. W opracowaniu przedstawiono podmioty prywatne oraz instytucje publiczne zobowiązane do przekazywania informacji do BFG, podmioty odpowiedzialne za

²¹ K. Chochowski, *Status prawny...*, *op. cit.*, s. 119.

²² W. Przybylska-Kapuścińska, *Polityka pieniężna nowych państw członkowskich Unii Europejskiej: od transformacji przez inflację do integracji*, Wolters Kluwer, Warszawa 2007, s. 44.

²³ E. Fojcik-Mastalska [w:] J. Głuchowski (red.), *System prawa finansowego: Tom IV. Prawo walutowe. Prawo dewizowe. Prawo rynku finansowego*, Wolters Kluwer, Warszawa 2010, s. 133. K. Chochowski uznaje, że także BFG należy do instytucji zaufania publicznego (K. Chochowski, *Status prawny...*, *op. cit.*, s. 207).

²⁴ M.in. wynika to z systematyki monografii A. Żygadło, która umieściła punkt „Wylączenia tajemnicy bankowej w postępowaniu przed innymi organami państwa” w podrozdziale „Porządek publiczny” rozdziału „Konstytucyjne przesłanki wyłączeń tajemnicy bankowej”, A. Żygadło, *Wylączenia tajemnicy bankowej a prawo do prywatności*, Wolters Kluwer, Warszawa 2011.

oficjalnie uznane systemy gwarantowania w państwach EOG i UE, zasady przetwarzania informacji przekazanych do BFG oraz istotne dla omawianej tematyki rozwiązania prawne przewidziane w projekcie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji²⁵.

1. PODMIOTY PRYWATNE ZOBOWIĄZANE DO UDZIELANIA INFORMACJI BFG

Omawiając unormowania dotyczące informacji przekazywanych do BFG przez **banki** nie sposób pominąć jednej z fundamentalnych instytucji prawa bankowego, jaką jest instytucja tajemnicy bankowej. Banki są bowiem zobowiązane do zachowania sekretu bankowego na mocy art. 104 Pr.b., obejmującego wszystkie informacje dotyczące czynności bankowej, uzyskane w czasie negocjacji, w trakcie zawierania i realizacji umowy, na podstawie której bank tę czynność wykonuje. Sprzeniewierzenie się tajemnicy bankowej ustawodawca poddał karze w art. 171 ust. 5 Pr.b. Nadmienić należy, że penalizacja tajemnicy bankowej spotkała się z krytyką w piśmiennictwie, dotyczącą zasadności karania²⁶, wysokości kar i kumulatywności sankcji²⁷. Niektórzy przedstawiciele doktryny dostrzegają konieczność penalizacji naruszenia tajemnicy bankowej z uwagi na wysoką społeczną szkodliwość czynu²⁸, jednak podkreślają blankietowość regulacji i brak synchronizacji pomiędzy unormowaniem zakresu przedmiotowego, podmiotowego i czasowego, co jest sprzeczne z zasadami techniki prawodawczej²⁹ oraz brak spójności między schematem i rozpiętością sankcji karnej³⁰.

Przekazywana do BFG informacja stanowiąca tajemnicę bankową może zawierać dane osobowe. W odniesieniu do tej sytuacji stanowisko orzecznictwa i doktryny jest jednoznaczne – fakt, że art. 5 u.o.d.o. odsyła do przepisów o tajemnicy bankowej jako do przepisów przewidujących dalej idącą ochronę (choćby w zakresie wspomnianej sankcji karnej) oznacza, że udzielanie takich informacji podlega prze-

²⁵ Projekt z dnia 26 lutego 2015 r., <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/161376/katalog/161384#161384> (dostęp: 23.05.2015), dalej także: projekt ustawy o BFG.

²⁶ J. Majewski, *Przestępstwo sprzeniewierzenia się tajemnicy bankowej*, „Palestra” 2000, nr 7–8, s. 13.

²⁷ L. Mazur, *Prawo bankowe, Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2005, s. 644.

²⁸ P. Ochman, *Ochrona działalności bankowej w prawie karnym gospodarczym*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2011, s. 83.

²⁹ *Ibidem*, s. 292–293.

³⁰ *Ibidem*, s. 410.

pisom o tajemnicy bankowej, jednak w zakresach, w których nie zachodzi kolizja między tymi przepisami, stosuje się przepisy u.o.d.o.³¹

Bank ma obowiązek udzielenia informacji objętych tajemnicą bankową na żądanie BFG w zakresie określonym uBFG (art. 105 ust. 2 lit. h Pr.b.) i słusznie w literaturze przedmiotu podnosi się, że wystąpienie do banku o informację powinien kierować Prezes Zarządu BFG³².

Podmiot będący bankiem zobowiązany jest do powiadomienia BFG o uzyskaniu wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe³³), w zakresie określonym uBFG (art. 105 ust. 2 lit. h Pr.b.). Ponadto, na podstawie art. 38 ust. 6 uBFG banki objęte systemem gwarantowania obowiązań są do przekazywania Funduszowi informacji innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego, niezbędnych do wykonywania zadań Funduszu. Ustęp 7 powyższego przepisu upoważnił Prezesa NBP do wydania zarządzenia Nr 3/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie zakresu, trybu i terminów przekazywania przez banki, objęte obowiązkowym systemem gwarantowania, informacji do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego³⁴. Zgodnie z wymienionym aktem prawa wewnętrznego, banki przekazują do BFG cyklicznie informacje: o podstawie obliczania oraz o wysokości funduszu ochrony środków gwarantowanych (§ 2 zarządzenia), o podstawach obliczania oraz o wysokości obowiązkowej opłaty rocznej i opłaty ostrożnościowej (§ 3 zarządzenia), o wartości wierzytelności deponentów³⁵ oraz o wartości środków gwarantowanych przez BFG (§ 5 zarządzenia), o sumie zgromadzonych środków pieniężnych oraz o sumie wymogów kapitałowych (§ 6 zarządzenia), o przygotowywaniu programu postępowania naprawczego lub o jego realizacji (§ 7 zarządzenia). Z § 9 omawianego zarządzenia wynika, że sposobem przekazywania informacji jest droga elektroniczna, przy czym informacje opatrzone są bezpiecznym podpisem elektronicznym, weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, złożonym przez osoby upoważnione do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku.

Kontrowersyjna i krytycznie oceniana w literaturze jest kwestia sankcji karnej za naruszenie obowiązków informacyjnych banku (art. 171 ust. 4 Pr.b.). Przepis ten sankcjonuje karą grzywny i karą pozbawienia wolności do lat 3 podawanie

³¹ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 4 kwietnia 2003 r., II SA 2935/02, dostępne w bazie danych CBOSA pod adresem <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/>; także m.in. G. Sibiga, *Obowiązki banku jako administratora danych osobowych*, „Bank” 1999, nr 11, s. 43.

³² B. Smykła, *Tajemnica bankowa – wybrane zagadnienia, cz. II*, „Radca Prawny” 2000, Nr 4, s. 55.

³³ Tj. Dz.U. z 2015 r., poz. 128.

³⁴ Dz.Urz. NBP z 2014 r., Nr 1. Regulację tę krytykuje A. Żygadło, zauważając, że art. 31 ust. 3 Konstytucji RP wymaga, aby wszelkie ograniczenia praw i wolności jednostek były wprowadzane ustawą (A. Żygadło, *Wyłączenia...*, *op. cit.*, s. 240).

³⁵ Status ten przysługuje m.in. osobom fizycznym i osobom prawnym spełniającym warunki wymienione w art. 2 pkt 1 uBFG.

nieprawdziwych lub zatajanie prawdziwych danych przez podmioty zobowiązane do podania organom uprawnionym informacji dotyczących banku i klientów banku w zakresie ustalonym w ustawie. Część przedstawicieli doktryny neguje objęcie powyższą sankcją odmowy ujawnienia tajemnicy bankowej, wskazując na wystąpienie luki w prawie i niemożność zastosowania analogii w prawie karnym³⁶, natomiast część uważa, że art. 171 ust. 4 Pr.b. chroni tajemnicę bankową³⁷. Podzielający drugi z przedstawionych poglądów P. Ochman trafnie stwierdza, że: *Dobra prawne, jakimi są stabilność, bezpieczeństwo i zaufanie, doznają tu ochrony poprzez zapewnienie właściwej realizacji uprawnień w zakresie przekazywania bankowych informacji jedynie podmiotom uprawnionym, wpływając tym samym na kształtowanie właściwego obrazu sytuacji banku (np. przekazywanie informacji organowi nadzoru) i klientów banku (np. przekazywanie informacji innym bankom, instytucjom przez nie utworzonym)*³⁸. Wydaje się więc, że przepis ten powinien chronić uprawnienia informacyjne BFG i mieć zastosowanie także w przypadku niespełnienia dyspozycji art. 105 ust. 2 lit. h Pr.b.

Bank spółdzielczy może zostać zobowiązany do przekazywania informacji określonych przez BFG w przypadku otrzymywania zwrotnej pomocy finansowej z BFG (art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających³⁹). Jednakże, w przypadku powstania zrzeszenia banków spółdzielczych obowiązki informacyjne wobec BFG za zrzeszone banki spółdzielcze wypełnia bank zrzeszający (art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających). Ustawodawca nie dokonał konkretyzacji przedmiotowej powyższego obowiązku, pozostawiając BFG możliwość dookreślenia danych składających się na informacje dotyczące banków spółdzielczych na podstawie art. 36 ust. 3 powyższej ustawy. Bank zrzeszający wykonuje również za zrzeszone banki spółdzielcze obowiązki wynikające z art. 38 ust. 6 uBFG (art. 38 ust. 8 uBFG).

W sytuacji, gdy spełniony zostanie warunek gwarancji, **zarząd komisaryczny banku** – w przypadku banku krajowego (powołany mocą decyzji Komisji Nadzoru Finansowego – art. 145 Pr.b.) lub **podmiot uprawniony do reprezentacji**⁴⁰ –

³⁶ T. Dukiet-Nagórska, *Ujawnianie tajemnicy bankowej*, „Prawo Bankowe” 2005, Nr 4, s. 50; Z. Ofiarski, *Prawo bankowe. Komentarz*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2013, s. 1082.

³⁷ O. Górniok, *Odpowiedzialność karna menadżerów*, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa „Dom Organizatora”, Toruń 2004, s. 148; R. Zawłocki, *Przestępstwa przeciwko obrotowi finansowemu. Przepisy karne z ustaw finansowych, Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2002, s. 132 (cytuje za: P. Ochman, *Ochrona...*, *op. cit.*, s. 224).

³⁸ P. Ochman, *Ochrona...*, *op. cit.*, s. 224.

³⁹ T.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 109.

⁴⁰ Stosownie do art. 26g ust. 1 pkt 2 uBFG podmiotem tym jest dyrektor oddziału, zarządca zagraniczny, o którym mowa w art. 379 pkt 4 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, lub inny organ uprawniony do reprezentacji oddziału.

w przypadku oddziału banku zagranicznego lub oddziału instytucji kredytowej, zobowiązany jest do niezwłocznego (nie później niż w terminie 3 dni roboczych od wystąpienia warunku gwarancji) przekazania Funduszowi listy deponentów (art. 26i uBFG), Fundusz ma prawo zgłosić uzasadnione wątpliwości co do poprawności poszczególnych danych na liście deponentów i dokonać wypłat dopiero (lecz niezwłocznie) po potwierdzeniu poprawności danych (art. 26i ust. 2 uBFG).

W przypadku konkretyzacji przepisów dotyczących gwarancji, **bank** (także oddział banku zagranicznego) **korzystający z pomocy finansowej BFG** obowiązany jest udzielać na żądanie BFG informacji niezbędnych do wykonywania kontroli prawidłowości wykorzystania zwrotnej pomocy finansowej oraz monitorowanie sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania banku korzystającego z pomocy finansowej, a także do kontroli realizacji programu postępowania naprawczego podmiotu objętego systemem gwarantowania, w sytuacjach określonych w uBFG, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących informacji prawem chronionych (art. 20b ust. 1 uBFG)⁴¹. Regulację tę stosuje się odpowiednio do **podmiotu, którego udziały albo akcje zostały nabyte z wykorzystaniem środków pochodzących z pomocy finansowej BFG** (art. 20b ust. 2 uBFG).

Kolejną grupą podmiotów obowiązanych do udzielania informacji BFG są **spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe** (dalej: kasy), które – tak jak banki – prowadzą działalność depozytową. Podobnie jak w odniesieniu do banków, również w zakresie informacji pochodzących ze spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych nie należy pomijać regulacji dotyczącej tajemnicy zawodowej, uregulowanej w tym przypadku w art. 9e uskok. Kasa jest bowiem obowiązana do zachowania tajemnicy zawodowej obejmującej wszystkie informacje dotyczące czynności wykonywanych przez kasy, w tym także uzyskane w czasie negocjacji, w trakcie zawierania i realizacji umowy, na podstawie której kasa tę czynność wykonuje. Niedochowanie obowiązku tajemnicy zawodowej wiąże się z odpowiedzialnością karną wynikającą z art. 74w uskok. Wyłączenia z powyższego obowiązku doznaje przekazywanie informacji objętej tajemnicą zawodową na żądanie BFG w zakresie wykonywania przez niego zadań określonych w uBFG (art. 9f ust. 1 uskok). Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio do Kasy Krajowej (art. 9g uskok). Również informacja stanowiąca tajemnicę zawodową kasy może zawierać dane osobowe i także w tej sytuacji będzie należało stosować art. 5 u.o.d.o. w zakresach, w których nie zachodzi kolizja między przepisami regulującymi tajemnicę zawodową skok a u.o.d.o., natomiast w zakresie normowanym przez art. 9e, 9f i 9g oraz 74w uskok należało będzie stosować te przepisy jako przewidujące dalej idącą ochronę.

⁴¹ Zastrzeżenie to nie dotyczy jednak informacji chronionych wyłącznie tajemnicą bankową z art. 105 Pr.b., ponieważ, jak wyżej wskazano, do otrzymywania tych informacji BFG jest uprawniony na mocy ust. 2 lit. h tego przepisu.

Kasa, która jest objęta systemem gwarantowania i korzysta z pomocy BFG, jest zobowiązana do udzielania na jego żądanie⁴² informacji niezbędnych do: kontroli prawidłowości wykorzystania przez kasy zwrotnej pomocy finansowej oraz wsparcia przez podmioty przejmujące kasy, przejmujące wybrane prawa majątkowe lub wybrane zobowiązania kas lub nabywców przedsiębiorstw kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych; monitorowania sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania kasy korzystającej z pomocy finansowej oraz podmiotu, któremu Fundusz udzielił wsparcia, jak również kontroli realizacji programu postępowania naprawczego kasy w sytuacjach określonych w uBFG (art. 20f w zw. z art. 4 ust. 1d pkt 5 i 6 uBFG). Ponadto Kasa przekazuje Funduszowi na każde jego żądanie dane znajdujące się w systemie wyliczania, pozwalające na identyfikację deponentów oraz wysokości środków gwarantowanych należnych poszczególnym deponentom. Funduszowi przysługuje prawo kontroli otrzymanych danych (art. 38zo ust. 1 uBFG). W celu realizacji kontroli, o której mowa w ust. 1, Funduszowi udostępniane są dane dotyczące deponentów zawarte w zbiorach prowadzonych przez podmioty lub osoby trzecie, w szczególności dane ze zbiorów meldunkowych, zbioru danych osobowych PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (art. 38zo ust. 2 uBFG).

Kasa jest obowiązana do niezwłocznego poinformowania BFG o obniżeniu wyrażonego procentowo stosunku funduszy własnych do wartości aktywów poniżej 1%, spowodowanym swoją stratą bilansową (art. 74c ust. 1 uskok), jak też do przekazywania BFG zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego z opinią i raportem biegłego rewidenta oraz odpisem uchwały o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty (art. 62b ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1450 z późn. zm. (dalej: uskok).

Niedochowanie obowiązków informacyjnych nałożonych przepisami uskok kwalifikowane jest jako występki na mocy art. 74v tej ustawy. Przepis ten penalizuje podanie przez członka zarządu kasy (zobowiązane do podania BFG informacji w zakresie określonym w uskok) nieprawdziwych lub zatajenie prawdziwych danych będących w jego posiadaniu, pod groźbą grzywny do 1 000 000 zł i kary pozbawienia wolności do lat 2.

Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa⁴³ (dalej: Kasa Krajowa) jest obowiązana do przekazywania Funduszowi w imieniu kas informacji dotyczących poszczególnych kas, niezbędnych do wykonywania zadań Funduszu (art. 38zh ust. 7 uBFG). Regulacja uskok wprowadza w tym zakresie zwolnienie od

⁴² Wydaje się, że konsekwentnie żądanie BFG powinno przyjąć postać wystąpienia Prezesa Zarządu BFG.

⁴³ Podmiot ten jest spółdzielnią osób prawnych, w której zrzeszają się wyłącznie kasy (art. 41 ust. 1 uskok).

obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w art. 9f ust. 1 pkt 25 uskok. Z kolei na mocy art. 38 ust. 11 uskok Kasa Krajowa jest obowiązana do niezwłocznego poinformowania BFG o kredycie udzielonym kasie w złotych w celu uzupełnienia zasobów pieniężnych kasy (kredycie płynnościowym). Kasa Krajowa niezwłocznie przekazuje do BFG również informację o ustaniu obowiązku utrzymywania przez poszczególne kasy środków na rezerwę płynną (art. 39 ust. 4 uskok). Na mocy art. 62b ust. 2 uskok Kasa Krajowa jest obowiązana przekazywać Funduszowi zatwierdzone roczne sprawozdanie finansowe z opinią i raportem biegłego rewidenta oraz odpisem uchwały o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku albo pokryciu straty, a także kwartalne sprawozdania z przeprowadzonych w kasach czynności kontrolnych oraz ze stanu i wykorzystania środków funduszu stabilizacyjnego i środków rezerwy płynnej.

Ustawowy obowiązek dostarczania informacji ciąży również na **likwidatorze kasy**, który na mocy art. 74e ust. 2 uskok co najmniej raz w miesiącu składa BFG sprawozdania z przebiegu likwidacji.

W zakresie restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do udzielania na żądanie Funduszu informacji niezbędnych do oceny ryzyka zwrotu udzielonego wsparcia lub strat związanych z nabywanymi lub przejmowanymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami jest zobowiązany **podmiot korzystający ze wsparcia BFG** (art. 20i uBFG)⁴⁴.

Kluczowymi regulacjami w zakresie danych przekazywanych do BFG są przepisy Rozdziału 4b uBFG (Tryb pozyskiwania informacji o środkach gwarantowanych. Systemy wyliczania podmiotów objętych systemem gwarantowania), ponieważ na podstawie tych danych deponentom wypłacane są środki gwarantowane (art. 38d uBFG)⁴⁵. **Podmiot objęty systemem gwarantowania** (bank, oddział banku zagranicznego lub oddział instytucji kredytowej) przekazuje BFG na każde jego żądanie dane znajdujące się w systemie wyliczania, które pozwolą zidentyfikować deponentów oraz wysokość środków gwarantowanych, należnych poszczególnym deponentom (art. 38h ust. 1 uBFG). Istotne wydaje się zawarte w tym przepisie uprawnienie Funduszu do kontroli otrzymanych danych⁴⁶. W celu realizacji tej kontroli Funduszowi udostępniane są dane deponentów zawarte w zbiorach prowadzonych przez podmioty objęte systemem gwarantowania lub przez osoby trzecie,

⁴⁴ Podmiotem tym jest podmiot przejmujący kasy, wybrane prawa majątkowe lub wybrane zobowiązania kas lub nabywców przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych (art. 4 ust. 1d pkt 3 uBFG).

⁴⁵ Dokładniejsze omówienie tych przepisów nie jest tu możliwe z uwagi na ograniczoną objętość opracowania.

⁴⁶ Należy podkreślić, że trybowi pozyskiwania przez BFG informacji o środkach gwarantowanych wraz z systemem wyliczania podmiotów objętych pomocą Funduszu został poświęcony rozdział 4b uBFG, co świadczy o kluczowej roli wspomnianego systemu wyliczania, jednak z uwagi na ograniczone ramy niniejszego artykułu kwestia ta nie może zostać omówiona szerzej.

w szczególności dane ze zbiorów meldunkowych, zbioru danych osobowych PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (ust. 2 powyższego przepisu). Podobnie jak w przypadku banków, również w odniesieniu do kas BFG sprawuje bieżącą kontrolę przygotowania listy deponentów pod kątem danych deponentów przez zarządcę komisarycznego (art. 38v ust. 1 uBFG). W tym celu na mocy ust. 3 omawianego przepisu Funduszowi udostępniane są dane dotyczące deponentów zawarte w zbiorach prowadzonych przez podmioty lub osoby trzecie, w szczególności dane ze zbiorów meldunkowych, zbioru danych osobowych PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych.

Z powyższych regulacji wynika, że informacje pochodzące z sektora prywatnego odnoszą się zarówno do członków tego sektora, jak też do deponentów. Zakres tych informacji należy oceniać pozytywnie w perspektywie adekwatności tych danych do funkcji pełnionej przez BFG w interesie publicznym. Przetwarzanie informacji dotyczących stanu finansowego banków i kas służy m.in. opracowywaniu analiz i prognoz dotyczących tych sektorów, a przetwarzanie i weryfikowanie danych deponentów jest niezbędne dla prawidłowego przeprowadzania wypłat środków gwarantowanych (dokonania tych wypłat na rzecz właściwych osób).

2. PODMIOTY PUBLICZNE ZOBOWIĄZANE DO UDZIELANIA INFORMACJI BFG

Podobnie jak w przypadku podmiotów niepublicznych, każdorazowe przekazywanie Funduszowi informacji przez podmioty publiczne odbywa się na podstawie przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Zaznaczenia wymaga, że informacja przekazywana w poniższych przypadkach nie stanowi informacji publicznej⁴⁷, dlatego też Funduszowi nie będzie przysługiwała skarga do sądu administracyjnego w przypadku odmowy przekazania informacji⁴⁸. Brak środka prawnego służącego wyegzekwowaniu przekazania informacji w świetle podstawowego celu funkcjonowania BFG, jakim jest ochrona deponentów i, konsekwentnie, bezpieczeństwa systemu bankowego, ocenić należy negatywnie.

Przed analizą kwestii związanych z informacją pochodzącą od podmiotów publicznych należy wskazać, że Prezes Zarządu BFG (czyli organu kierującego BFG i reprezentującego go na zewnątrz) wchodzi w skład **Komitetu Stabilności Finansowej** – kolegiального ciała powołanego na podstawie uKSF dla celów efektywnej współpracy w zakresie wspierania i utrzymania stabilności krajowego systemu

⁴⁷ Informacja w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 782 ze zm.).

⁴⁸ Ewentualna odmowa nie nastąpi bowiem w drodze decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 16 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

finansowego⁴⁹ poprzez m.in. wymianę informacji w systemie finansowym w kraju i za granicą oraz koordynację działań w tym zakresie (art. 1 powołanej ustawy). W skład Komitetu Stabilności Finansowej wchodzi ponadto: Minister Finansów, Prezes NBP oraz Przewodniczący KNF (art. 4 uKSF). Trzeba zauważyć, że jak wynika z art. 3 ust. 1 pkt 1 uKSF, do zadań Komitetu należy w szczególności dokonywanie ocen sytuacji w krajowym systemie finansowym i na rynkach międzynarodowych oraz zapewnienie właściwego obiegu informacji pomiędzy członkami Komitetu dotyczących istotnych zdarzeń i tendencji mogących stanowić zagrożenie dla stabilności krajowego systemu finansowego. Realizacja tego zadania w zakresie zasad i zakresu wymiany informacji odbywa się zgodnie z przepisami określającymi zadania i kompetencje Ministra Finansów, NBP, KNF i BFG (art. 3 ust. 5 uKSF).

Z treści art. 10 ust. 1 uKSF wynika, że członkowie Komitetu, a także ich doradcy oraz członkowie grup roboczych (składających się z pracowników Ministerstwa Finansów, NBP, Urzędu KNF i BFG) mogą dokonywać wzajemnej wymiany informacji, w tym informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw, niezbędnych do prawidłowej realizacji celów Komitetu. Osoby te są obowiązane do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji, z którymi zapoznały się w trakcie wykonywania zadań również po zaprzestaniu ich wykonywania⁵⁰.

Z treścią wspomnianego art. 3 ust. 1 pkt 1 uKSF koresponduje treść art. 38 ust. 4 oraz art. 38zh ust. 4 uBFG. Zgodnie z normami prawnymi zawartymi w tych przepisach, Funduszowi przysługuje prawo uzyskiwania informacji dotyczących podmiotów objętych systemem gwarantowania oraz kas mających wpływ na realizację jego zadań, posiadanych przez NBP, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, KNF i NIK. Zauważyć trzeba, że trzy z czterech wymienionych w przepisie podmiotów mają swoją reprezentację w Komitecie Stabilności Finansowej. Przedmiot, zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 38 ust. 4 oraz art. 38zh ust. 4 uBFG, określają odrębne porozumienia zawarte między Funduszem a Prezesem NBP, ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i Prezesem NIK, a także umowa o współpracy oraz o wymianie informacji między Funduszem a KNF, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym⁵¹. Zgodnie z art. 17 ust. 1 powołanej wyżej ustawy Przewodniczący Komisji i Prezes NBP przekazują sobie informacje, w tym niejawnie, w zakresie niezbędnym dla wykonywania ich ustawowo określonych zadań. W celu określenia zasad współpracy i przekazywania informacji Prze-

⁴⁹ System ten w rozumieniu art. 2 pkt 1 uKSF obejmuje ogół podmiotów podlegających nadzorowi na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 1149 z późn. zm.).

⁵⁰ Art. 10 ust. 1 uKSF należy do przepisów, o których mowa w art. 100 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 1502 ze zm.), określających tajemnice, do których przestrzegania zobowiązany jest pracownik.

⁵¹ Dz.U. Nr 157, poz. 1119 ze zm.

wodniczący Komisji i Prezes NBP mogą zawrzeć umowę o współpracy oraz o wymianie informacji (ust. 2 tego przepisu). Z kolei ust. 4 powołanego przepisu ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym nakazuje stosowanie ust. 1 i 2 odpowiednio do BFG i Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego⁵². Oznacza to, że podstawą do wymiany informacji pomiędzy Przewodniczącym KNF a BFG będzie umowa.

W odniesieniu do art. 38 ust. 4 oraz art. 38zh ust. 4 uBFG zauważenia również wymaga, że na podstawie porozumienia Fundusz, czyli podmiot nadzorowany, legitymowany jest do uzyskania informacji („przysługuje prawo uzyskiwania informacji”) od Ministra Finansów, będącego organem nadzorczym. Pomimo pełnionej nad Funduszem funkcji nadzorczej, wiążącej się np. z możliwością przeprowadzenia kontroli w trybie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej⁵³, Minister Finansów nie może zatem odmówić przekazania informacji Funduszowi, o ile dotyczą one podmiotów objętych systemem gwarantowania i mają wpływ na realizację zadań BFG.

Odnosząc się z kolei do wymienionej w powyższych przepisach **Najwyższej Izby Kontroli** należy natomiast podkreślić, że informacje przekazywane na żądanie BFG będą pochodziły z kontroli prowadzonej przez NIK. Na mocy art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁵⁴ może ona bowiem kontrolować działalność jednostek organizacyjnych i podmiotów gospodarczych (przedsiębiorców, zatem również banków i kas) w zakresie, w jakim wykorzystują one majątek lub środki państwowe lub komunalne oraz wywiązują się z zobowiązań finansowych na rzecz państwa⁵⁵. Kontrola ta następuje z punktu widzenia legalności i gospodarności (art. 303 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej).

Na mocy art. 38 ust. 4b uBFG Fundusz i **Narodowy Bank Polski** przekazują sobie informacje, w tym informacje niejawne w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań. Ponadto, NBP, w razie powzięcia wiadomości, że w banku

⁵² Redakcja tego przepisu sugeruje, że w ten sposób ustawodawca zamierzał uregulować wymianę informacji pomiędzy BFG a Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym. Wydaje się, że poprawniejszym sposobem uregulowania wymiany informacji byłoby wskazanie w ust. 4, że: *W celu określenia zasad współpracy i przekazywania informacji Przewodniczący Komisji może również zawrzeć umowę o współpracy oraz o wymianie informacji z BFG oraz Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym.*

⁵³ T.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 672 ze zm.

⁵⁴ T.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

⁵⁵ *Notabene*, zgodnie z art. 2 ust. 5 uNIK, NIK może kontrolować pod względem legalności i gospodarności działalność jednostek organizacyjnych i podmiotów gospodarczych wykonujących zadania z zakresu funkcjonowania systemów gwarantowania środków pieniężnych i udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania, o których mowa w przepisach o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w zakresie, w jakim wykorzystują one majątek lub środki państwowe lub komunalne oraz wywiązują się z zobowiązań finansowych na rzecz państwa.

powstała strata, groźba jej wystąpienia lub niebezpieczeństwo niewypłacalności banku, przekazuje Funduszowi informacje o stanie finansowym podmiotu objętego systemem gwarantowania i podejmowanych w stosunku do niego działaniach (art. 38 ust. 3 uBFG). W zakresie dotyczącym kas NBP przekazuje BFG informacje dotyczące tych podmiotów, w tym informacje niejawnie w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w uBFG (art. 38 zh ust. 3 uBFG).

Jak wyżej wskazano, nadzór nad BFG pełni Minister Finansów, natomiast do KNF należy nadzór nad prawidłowością funkcjonowania systemów wyliczania (art. 38i ust. 1 uBFG). W skład KNF wchodzi: minister właściwy do spraw instytucji finansowych (obecnie Minister Finansów) albo jego przedstawiciel, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego (obecnie Minister Pracy i Polityki Społecznej) albo jego przedstawiciel; Prezes NBP albo delegowany przez niego Wiceprezes oraz przedstawiciel Prezydenta RP. Również ten organ kolegialny zobowiązany jest do przekazywania Funduszowi informacji ustawowo określonych.

W razie powzięcia wiadomości, że w banku powstała strata, groźba jej wystąpienia lub niebezpieczeństwo niewypłacalności banku **Komisja Nadzoru Finansowego** przekazuje Funduszowi informacje o stanie finansowym podmiotu objętego systemem gwarantowania i podejmowanych w stosunku do niego działaniach (art. 38 ust. 3 uBFG). Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek Zarządu BFG, przekazuje temu podmiotowi informacje o sytuacji podmiotów objętych systemem gwarantowania, które wystąpiły do BFG z wnioskiem o udzielenie pomocy finansowej, w zakresie niezbędnym do oceny planu wykorzystania pomocy Funduszu w celu uzdrowienia gospodarki banku lub połączenia z innym bankiem (art. 38 ust. 1 uBFG). Ponadto KNF przekazuje Funduszowi roczne sprawozdania finansowe banków objętych systemem gwarantowania środków pieniężnych w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania oraz analizy funkcjonowania sektora bankowego (ust. 2 powyższego przepisu). Komisja Nadzoru Finansowego zobowiązana jest także do niezwłocznego poinformowania Zarządu BFG o wystąpieniu konieczności wszczęcia przez zarząd kasy postępowania naprawczego z art. 72a ust. 1 uskok (art. 20e ust. 1 uBFG).

Kolejne obowiązki informacyjne KNF zawiera art. 38zh ust. 1 uBFG. Należy do nich przekazywanie do BFG informacji o stanie finansowym kasy i podejmowanych w stosunku do niej działaniach⁵⁶, w razie powzięcia wiadomości, że w kasie powstała strata, groźba jej wystąpienia lub niebezpieczeństwo niewypłacalności kasy lub zagrożenie utraty płynności płatniczej, w szczególności przekazywanie informacji o programie postępowania naprawczego kasy, jego ocenie i raportach z jego reali-

⁵⁶ Na podstawie przepisów rozdziału 6 uskok – Nadzór nad spółdzielczymi kasami oszczędnościowo-kredytowymi i Krajową Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową.

zacji (pkt 1). Komisja informuje BFG również o wynikach przeprowadzonych czynności kontrolnych, wydanych zaleceniach oraz środkach podjętych w celu usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych w ramach nadzoru i o ich wykonaniu przez kasę (pkt 2 powyższego przepisu), a także o zaistnieniu innych okoliczności, mogących skutkować powstaniem zobowiązań Funduszu wobec deponentów z tytułu środków gwarantowanych (pkt 3 powyższego przepisu). Dodatkowo KNF przekazuje Funduszu informacje sprawozdawcze uzyskane od kas oraz od Kasy Krajowej (art. 38 zh ust. 2 uBFG)⁵⁷. Na KNF ciąży również obowiązek niezwłocznego zawiadomienia BFG o podjętej decyzji w przedmiocie ustanowienia zarządcy komisarycznego kasy i zawieszenia działalności kasy oraz wystąpienia do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości kasy (art. 74k ust. 1 uskok). Komisja powiadamia BFG o wydaniu zezwolenia na utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju (art. 40 ust. 4. Pr.b.)⁵⁸ oraz zawiadamia BFG o podjętych decyzjach w przedmiocie zawieszenia działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego oraz o przejęciu tego banku przez inny bank lub też wystąpieniu do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości (art. 158 ust. 2 Pr.b.)⁵⁹.

Dodatkowo na mocy art. 17a ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym **Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego** może przekazywać BFG uzyskane przez Komisję informacje (w tym także chronione na podstawie odrębnych ustaw), które są niezbędne do realizacji celu działalności i zadań Komitetu Stabilności Finansowej.

Od podmiotów publicznych Fundusz otrzymuje zatem informacje dotyczące podmiotów objętych systemem gwarantowania. Podmioty publiczne nie przekazują do BFG danych osobowych deponentów. Jest to konsekwencją tego, że nie pełnią one w tym przypadku funkcji administratorów danych osobowych deponentów (nie przetwarzają ich danych ani nie decydują o środkach i celach takiego przetwarzania). Wskazać należy, że BFG otrzymuje informacje od podmiotu kontrolującego (NIK), nadzorczego (KNF), utrzymującego stabilizację cen (NBP) oraz zarządzającego finansami państwa (Minister Finansów). Każdorazowo jednak dane składające się na przekazywane informacje służą realizacji celu, dla którego został

⁵⁷ Na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 lutego 2014 r. w sprawie informacji sprawozdawczych spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Dz.U. 2014 r., poz. 248.

⁵⁸ Zezwolenie to zawiera w szczególności siedzibę oddziału, rodzaj czynności bankowych, do wykonywania których oddział jest upoważniony, minimalną wysokość funduszy niezbędnych do działalności oddziału, warunki dostępu do systemu wyliczania przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz BFG, w szczególności na wypadek spełnienia warunku gwarancji, a także zatwierdzenie projektu regulaminu oddziału. Powiadomienie BFG powinno nastąpić niezwłocznie (Z. Ofiarski, *Prawo bankowe. Komentarz, op. cit.*, s. 308).

⁵⁹ Jak zauważa się w doktrynie, informacja o podjętych przez KNF decyzjach jest niezbędna do ustalenia, czy nastąpiło spełnienie warunku gwarancji w rozumieniu art. 2 pkt 4 uBFG (Z. Ofiarski, *Prawo bankowe. Komentarz, op. cit.*, s. 1040).

powołany Fundusz, czyli ochronie bezpieczeństwa depozytów, a w dalszej perspektywie – stabilności i bezpieczeństwu systemu bankowego. W literaturze przedmiotu w kontekście przekazywania informacji do BFG przez pomioty publiczne ocenia się, że: *dobrze zorganizowany i dobrze działający ogólnosystemowy obieg informacji i koordynacja działań są wartością nie do przecenienia*⁶⁰.

3. INFORMACJE POCHODZĄCE Z PAŃSTW UNII EUROPEJSKIEJ I EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

Na zasadzie wzajemności ustawodawca umożliwił współpracę BFG z podmiotami odpowiedzialnymi za oficjalnie uznane systemy gwarantowania w państwach EOG i UE (art. 38c ust. 1uBFG). Będą to zarówno podmioty prywatne (z Finlandii), jak też publiczne (np. z Belgii). Fundusz może zawierać porozumienia, określające w szczególności zasady współpracy, zakres wymiany informacji oraz zasady ich ochrony (ust. 2 powyższego przepisu). Użycie w przepisie terminu „wymiana”, oznacza przekazywanie informacji w obie strony. Należy zauważyć, że wymiana informacji z podmiotem zagranicznym nie jest obowiązkiem BFG, a jedynie prawnie uregulowaną możliwością. Ustęp 3 powyższego przepisu zezwala Funduszowi na przekazywanie podmiotom odpowiedzialnym za oficjalnie uznane systemy gwarantowania w państwach EOG i UE również informacji prawem chronionych (np. tajemnica przedsiębiorstwa, dane osobowe) pod warunkiem, że podczas przekazywania zostaną zapewnione odpowiednie środki niezbędne do ich ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem lub utratą oraz, że przekazywanie następuje w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.

Trzeba dostrzec, że w uBFG nie znalazły się regulacje dotyczące wymiany informacji pomiędzy Funduszem a odpowiadającym mu podmiotem w Szwajcarii. W zakresie dotyczącym przekazywania danych osobowych do Szwajcarii zastosowanie znajdują przepisy rozdziału 7 u.o.d.o. – Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego i, wydaje się, że nastąpi to na podstawie art. 47 ust. 3 pkt 3 u.o.d.o., zgodnie z którym administrator danych może przekazać dane osobowe do państwa trzeciego, jeżeli przekazanie jest niezbędne do wykonania umowy zawartej w interesie osoby, której dane dotyczą, pomiędzy administratorem danych a innym podmiotem.

⁶⁰ E. Fojcik-Mastalska [w:] J. Głuchowski (red.), *System prawa finansowego...*, op. cit., s. 134.

4. PRZETWARZANIE INFORMACJI PRZEKAZANYCH BANKOWEMU FUNDUSZOWI GWARANCYJNEMU

Termin „przetwarzanie” został użyty w rozumieniu art. 7 u.o.d.o. (mimo że zakres omawianych informacji nie ogranicza się do danych osobowych) i zgodnie z tym przepisem obejmuje on zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie informacji.

Na mocy art. 105 ust. 3 pr. b. osoby, którym ujawniono wiadomości stanowiące tajemnicę bankową, są obowiązane wykorzystać te wiadomości wyłącznie w granicach upoważnienia. Podnosi się jednak, że odpowiedzialność karna na mocy prawa bankowego nie dotyczy podmiotów, którym bank legalnie przekazał informacje objęte tajemnicą bankową⁶¹. Również w odniesieniu do informacji pochodzących z kas Fundusz może wykorzystywać je tylko zgodnie z celem ich przekazania i, jeśli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, uzyskane informacje nie mogą być ujawniane innym osobom, organom lub podmiotom (art. 9f ust. 3 uskok). Ustawodawca objął sankcją karną jedynie sprzeniewierzenie się tajemnicy zawodowej dokonane przez kasy oraz Kasę Krajową, zatem również w tym przypadku Funduszu nie dotyczy odpowiedzialność karna. Podzielić należy jednak pogląd, zgodnie z którym bezprawne ujawnienie przez osobę (także zatrudnioną w BFG) informacji objętej tajemnicą bankową lub tajemnicą zawodową wiąże się odpowiedzialność z art. 266 § 1 KK⁶².

Ustawodawca zastrzegł, że informacje dotyczące banków, oddziałów banków zagranicznych, a także kas BFG może wykorzystywać tylko w celu realizacji zadań określonych w uBFG (art. 38 ust. 10 oraz art. 38 zh ust. 8 tej ustawy). Wydaje się, że przekroczenie granic upoważnienia zawartego w tym przepisie będzie skutkowało odpowiedzialnością na zasadach ogólnych KC (m.in. art. 415)⁶³, jak również możliwością zastosowania art. 6 pkt 1 i 2 uBFG przez Ministra Finansów w ramach nadzoru sprawowanego nad działalnością BFG.

W kontekście przetwarzania informacji zawierających dane osobowe deponentów istotny jest także art. 26h ust. 4 uBFG, w którym ustawodawca określił ramy czasowe przetwarzania przez BFG tych danych poprzez powołanie się na okres

⁶¹ A. Szyszko, *Odpowiedzialność prawna związana z tajemnicą bankową*, „Prawo Bankowe” 2000, Nr 12, s. 39. Z kolei J. Byrski postuluje zmianę treści art. 105 ust. 3 Pr.b. poprzez wprowadzenie wyrażenia „są obowiązane do zachowania ich w tajemnicy”, skutkiem czego dokonałaby się zmiana również w treści normy prawnej wywiedzionej z art. 171 ust. 5 Pr. b. w zakresie adresata tego przepisu. J. Byrski, *Tajemnica prawnie chroniona w działalności bankowej*, C.H. Beck, Warszawa 2010, s. 409.

⁶² A. Jurkowska-Zeidler, *Penalizacja zachowań stanowiących naruszenie tajemnicy bankowej*, Gdańskie Studia Prawnicze, Tom XIX, 2008, s. 289.

⁶³ Warto przypomnieć, że za szkodę wynikającą z ujawnienia tajemnicy bankowej nie odpowie bank, który ujawnił tę tajemnicę osobie lub instytucji upoważnionym przez ustawę do żądania od banków udzielania informacji stanowiących tajemnicę bankową (art. 105 ust. 6 pr.b.).

niezbędny do realizacji zadań określonych w uBFG. Również w taki sposób ustawodawca określił ramy czasowe przetwarzania danych osobowych deponentów w przypadku kas (art. 38v ust. 4 uBFG).

W przypadku wszystkich podmiotów zobowiązanych do przygotowania listy deponentów, o nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli tej listy BFG zawiadamia KNF, wzywając zarządcę komisarycznego⁶⁴ do ich usunięcia, a nie później niż w terminie 3 dni roboczych zarządca komisaryczny przekazuje BFG listę deponentów (art. 38w w zw. z art. 38v ust. 5 uBFG, art. 26h ust. 5 w zw. z art. 26i uBFG).

Należy przyjąć, że BFG jest administratorem danych osobowych deponentów w rozumieniu u.o.d.o., mimo że o celach przetwarzania danych osobowych decyduje uBFG⁶⁵. Podstawą dla przetwarzania danych osobowych jest w tym przypadku art. 3 ust. 2 pkt 2 u.o.d.o., legalizujący przetwarzanie dla realizacji celów statutowych. W świetle przepisów u.o.d.o., BFG jako administrator danych zobowiązany jest do zapewnienia prawdziwości, legalności, poprawności, adekwatności danych, które powinny być przechowywane w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż jest to niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania (art. 26 ust. 1 u.o.d.o.). Do zadań BFG jako administratora danych osobowych należy także zastosowanie środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych, zabezpieczenie ich przed udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem (art. 36 u.o.d.o.). Fundusz może dopuścić do przetwarzania danych jedynie osoby przezeń upoważnione do przetwarzania danych (art. 37 u.o.d.o.) i jest on zobowiązany do prowadzenia ewidencji takich osób (art. 39 u.o.d.o.). Obowiązkiem BFG jest również zgłoszenie zbioru danych osobowych do rejestracji przez GIODO (art. 40 u.o.d.o.) – chyba, że w BFG powołano administratora bezpieczeństwa informacji, który został zgłoszony do GIODO (art. 43 ust. 1a u.o.d.o.) – oraz kontrola nad wprowadzaniem danych do zbioru (art. 38 u.o.d.o.). W zakresie przetwarzania danych osobowych Fundusz podlega kontroli GIODO prowadzonej na podstawie art. 14 i nast. u.o.d.o. i może stać się stroną postępowania administracyjnego prowadzonego przed tym organem oraz adresatem decyzji wydanych przez ten organ na podstawie art. 18 u.o.d.o.⁶⁶ Trzeba podkreślić, że przetwarzanie danych osobo-

⁶⁴ W przypadku banku lub podmiotu zagranicznego BFG może wezwać podmiot uprawniony do reprezentacji w rozumieniu art. 26g ust. 1 pkt 2 uBFG.

⁶⁵ Uznać należy, że BFG dokonuje konkretyzacji celu przetwarzania danych, który to cel został określony ogólnie w uBFG (tak wskazuje się w doktrynie w odniesieniu do podmiotów publicznych – J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, *Ochrona danych osobowych. Komentarz*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2011, s. 372).

⁶⁶ Decyzje drugoinstancyjne – wydane po ponownym rozpoznaniu sprawy przez GIODO – mogą zostać zaskarżone przez BFG do sądu administracyjnego na zasadach ogólnych.

wych przez BFG następuje ze względu na dobro osoby, której dane dotyczą (art. 1 ust. 2 u.o.d.o.), czyli dobro deponenta, jakim jest bezpieczeństwo jego depozytu.

Ochronę informacji pochodzących od podmiotów publicznych, a więc dotyczących jedynie podmiotów objętych systemem gwarantowania i kas (nie zawierających danych osobowych deponentów) i uzyskanych na podstawie art. 38 i 38zh uBFG zapewniają także przepisy art. 38a (w zakresie sektora bankowego) oraz 38zi uBFG (w zakresie sektora kas). Zgodnie z tymi przepisami powyższe informacje mogą być udostępniane przez Fundusz jedynie NBP oraz być wykorzystywane przez Fundusz do opracowywania analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego oraz sektora kas. Przetwarzanie przez BFG informacji w tym zakresie służy realizacji celu, jakim jest wspieranie stabilności systemu bankowego. Analizy i prognozy mogą być publikowane oraz udostępniane zainteresowanym podmiotom. Brakuje w tym przypadku normy prawnej limitującej okres przetwarzania informacji, ponieważ dane składające się na tego rodzaju informacje nie stanowią danych osobowych.

Z kolei informacje otrzymane od podmiotów odpowiedzialnych za oficjalnie uznane systemy gwarantowania w państwach EOG i UE nie mogą być udostępniane przez BFG innym osobom, z wyjątkiem syndyka lub zarządcy masy upadłości podmiotu objętego systemem gwarantowania, z tym, że ograniczenie to nie dotyczy przypadków, w których informacje nie są objęte ochroną prawną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa, w którym funkcjonuje system gwarantowania przekazujący informacje (art. 38c ust. 4 uBFG).

5. INFORMACJE PRZEKAZYWANE DO BFG W ŚWIETLE PROJEKTU USTAWY O BANKOWYM FUNDUSZU GWARANCYJNYM, SYSTEMIE GWARANTOWANIA DEPOZYTÓW ORAZ PRZYMUSOWEJ RESTRUKTURYZACJI

Zakres informacji przekazywanych do Funduszu ulegnie znaczącemu rozszerzeniu po wejściu w życie wskazanej powyżej ustawy, która zastąpi obowiązującą uBFG. Przyczyną tego stanu będzie m.in. zwiększenie kompetencji BFG, który stanie się podmiotem o kluczowych kompetencjach w procesie przymusowej restrukturyzacji. Wzmocniona zostanie zatem rola tego podmiotu publicznego we wspieraniu stabilności systemu bankowego. W związku z procesem restrukturyzacji BFG uzyska informacje: od KNF (art. 64 ust. 6, art. 87 ust. 2 projektu ustawy o BFG), od podmiotów krajowych i krajowego podmiotu dominującego (art. 74 ust. 1 projektu ustawy o BFG), od podmiotów prowadzących repozytoria transakcji (art. 107 projektu ustawy o BFG), od ustanowionego przez Fundusz administratora podmiotu w restrukturyzacji (art. 140 ust. 7 projektu ustawy o BFG). Fundusz otrzyma także informacje od zarządu instytucji pomostowej i likwidatora tej instytucji (art. 187 ust. 1 projektu ustawy o BFG) oraz sprawozdanie likwidacyjne złożone przez li-

kwidatora instytucji pomostowej (art. 140 ust. 7 projektu ustawy o BFG). Komisja Nadzoru Finansowego będzie również przekazywać do BFG grupowe plany naprawy w holdingu i na poziomie grupy kapitałowej (art. 308 i art. 313⁶⁷ projektu ustawy o BFG).

Podmioty objęte systemem gwarantowania zostaną zobowiązane do prowadzenia (w postaci elektronicznej) rejestrów instrumentów finansowych, z których dane będą przekazywane do Funduszu na mocy przyszłego rozporządzenia Ministra Finansów (art. 74 ust. 7 i 8 w zw. z art. 2 pkt 56 projektu ustawy o BFG). Ponadto, na podstawie porozumienia system macierzysty instytucji kredytowej będzie mógł przekazywać Funduszowi dane niezbędne do dokonania transgranicznej wypłaty środków gwarantowanych (art. 61–62 projektu ustawy o BFG).

Pozytywnie należy ocenić wprowadzenie tajemnicy zawodowej dla członków Rady, Zarządu, pracowników Biura oraz osób zatrudnionych w BFG, którą będą stanowić: *wszystkie informacje uzyskane lub wytworzone w związku z realizacją zadań Funduszu, których nieuprawnione udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes podmiotów, których te informacje bezpośrednio lub pośrednio dotyczą lub utrudnić realizację zadań Funduszu* (art. 287 projektu ustawy o BFG). W ustępie 8 powyższego przepisu doprecyzowano, że udostępnianie informacji objętych jednocześnie tajemnicą zawodową i tajemnicą bankową lub tajemnicą, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych lub tajemnicą, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jest możliwe wyłącznie w trybie i na zasadach określonych dla udostępniania informacji stanowiących taką tajemnicę.

Szczególnie istotną nowością z punktu widzenia omawianej tematyki wydaje się wprowadzenie pozakodeksowego przepisu karnego w art. 300 projektu ustawy o BFG. Przepis ten w ustępie 1 nakłada sankcję karną w postaci grzywny, kary ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3 za podanie nieprawdziwych lub zatajenie prawdziwych danych dotyczących podmiotu objętego systemem gwarantowania i jego deponentów w zakresie ustalonym w ustawie. W ustępie 3 przepis ten nakłada sankcję karną w postaci grzywny do 1 000 000 zł lub karę pozbawienia wolności do lat 5 na tego, kto będąc odpowiedzialnym m.in. za udzielanie informacji i wyjaśnień na żądanie Funduszu nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo. Jakkolwiek próbę penalizacji powyższych czynów i zaniechań należy ocenić pozytywnie z uwagi na ochronę dobra chronionego, jakim jest prawo do informacji BFG o sytuacji banków, co przekłada się na możliwość wspierania przez ten podmiot systemu bankowego,

⁶⁷ Dodatkowo, na podstawie przepisu wprowadzonego wskazanym przepisem projektowanej ustawy KNF będzie upoważniona do wydawania decyzji zobowiązującej firmę inwestycyjną do przekazania informacji Funduszowi.

to należy podzielić pogląd Ministra Sprawiedliwości, który wskazuje na niepotrzebnie surowszą sankcję za brak staranności niż za umyślne działanie sprawy z ust. 1 omawianego przepisu⁶⁸.

Wydaje się, że w procesie legislacyjnym należałoby uwzględnić zgłoszone w ramach uzgodnień stanowisko GIODO do omawianego projektu, szczególnie w zakresie uwag o precyzyjnym określeniu zakresu podmiotowego przekazywanych informacji z uwagi na zasadę adekwatności⁶⁹, jak również propozycję Ministra Spraw Wewnętrznych, który postuluje stworzenie podstawy prawnej dla BFG do samodzielnej weryfikacji danych deponentów zgromadzonych w rejestrze PESEL (taka możliwość techniczna pojawiła się po uruchomieniu Systemu Rejestrów Państwowych)⁷⁰. Powyższe regulacje dotyczące przekazywania Funduszu danych należy ocenić pozytywnie z uwagi na cel zadań stojących przed tym podmiotem, czyli zapewnienie bezpieczeństwa środków powierzonych bankom.

PODSUMOWANIE

Analiza zakresu przedmiotowego informacji oraz listy podmiotów zobowiązanych do informowania BFG pozwala wnioskować, że podmiot ten prowadzi unikatową, rozbudowaną bazę danych związanych z sektorem finansowym, niezbędną dla realizacji funkcji publicznych określonych w uBFG.

Prywatnymi podmiotami zobowiązanymi do przekazywania informacji są banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, zarząd komisaryczny banku lub podmiot uprawniony do jego reprezentacji, zarządca masy upadłości, syndyk, Kasa Krajowa, likwidator spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, bank spółdzielczy, bank zrzeszający. Krąg ten ulegnie rozszerzeniu po wejściu w życie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Do publicznych podmiotów przekazujących informacje do BFG należą: KNF, Prezes NBP, Minister Finansów oraz NIK. Na mocy porozumień BFG może otrzymywać informacje od podmiotów odpowiedzialnych za oficjalnie uznane systemy gwarantowania w państwach EOG i UE.

⁶⁸ Pismo Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 kwietnia 2015 r., DL-V-433-4/15/10, <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/161376/161384/12279747/12279750/dokument160697.pdf> (dostęp: 27.05.2015).

⁶⁹ Pismo GIODO z dnia 10 kwietnia 2015 r., znak DOLiS-033-188/13/BG/29052/15, <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/161376/161384/12279747/12279750/dokument159205.pdf> (dostęp: 23.05.2015).

⁷⁰ Pismo Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 kwietnia 2015 r., DP-I-0232-239/2013/EM, <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/161376/161384/12279747/12279750/dokument159217.pdf> (dostęp: 27.05.2015).

Wydaje się, że szeroki zakres informacji oraz obligatoryjność ich przekazywania stanowią jeden z koniecznych warunków realizacji ochrony interesu publicznego, jakim jest bezpieczeństwo depozytów, a następnie dobra wspólnego w postaci bezpiecznego systemu bankowego.

Streszczenie

Bankowy Fundusz Gwarancyjny prowadzi unikatową bazę danych związanych z sektorem finansowym, niezbędną dla realizacji funkcji publicznych określonych w ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Prywatnymi podmiotami zobowiązanymi do przekazywania informacji są: banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, zarząd komisaryczny banku lub podmiot uprawniony do jego reprezentacji, zarządca masy upadłości, syndyk, Kasa Krajowa skok, likwidator spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, bank spółdzielczy, bank zrzeszający. Do publicznych podmiotów przekazujących informacje do BFG należą: Komisja Nadzoru Finansowego, Prezes Narodowego Banku Polskiego, Minister Finansów oraz Najwyższa Izba Kontroli. Na mocy porozumień Fundusz może otrzymywać informacje od podmiotów odpowiedzialnych za oficjalnie uznane systemy gwarantowania w państwach EOG i UE.

Słowa kluczowe: Bankowy Fundusz Gwarancyjny, informacje, interes publiczny

Abstract

The Bank Guarantee Fund operates a unique database regarding the financial sector. The uniqueness of this is due to fulfillment of public functions referred to in the Act on the Bank Guarantee Fund. In the private sector, the following are obliged to transmit information: banks, credit unions, bank receiverships or entities entitled to their representation, trustees in bankruptcy, the National Credit Union, a liquidator of credit unions, a cooperative bank, a community bank. Public entities transmitting information to the BFG include: the Financial Supervision Authority, the President of the National Bank of Poland, the Minister of Finance and the Supreme Chamber of Control. Beyond that, the Fund may receive information from entities responsible for officially recognised deposit-guarantee schemes in Member States of the EEA and the EU.

Key words: The bank guarantee fund, information, public interest

Bibliografia

Dokumenty prawne

- Ustawa z dnia z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 1502 ze zm.
- Ustawa z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, t.j. Dz.U. z 2009 r., Nr 84, poz. 711.
- Ustawa z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.
- Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, t.j. Dz.U. z 2006 r., Nr 216, poz. 1584 ze zm.
- Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 1182 ze zm.
- Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, Dz.U. z 2015 r., poz. 128.
- Ustawa z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 109.
- Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 782 ze zm.
- Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 672 ze zm.
- Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 1149 ze zm.
- Ustawa z dnia 7 listopada 2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej, Dz.U. Nr 209, poz. 1317 ze zm.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 lutego 2014 r. w sprawie informacji sprawozdawczych spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Dz.U. poz. 248.
- Zarządzenie Nr 3/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie zakresu, trybu i terminów przekazywania przez banki, objęte obowiązkowym systemem gwarantowania, informacji do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego Dz.Urz. NBP z 2014 r., Nr 1.

Wydawnictwa zwarte

- Byrski J., *Tajemnica prawnie chroniona w działalności bankowej*, C.H. Beck, Warszawa 2010.
- Barta J., Fajgielski P., Markiewicz R., *Ochrona danych osobowych. Komentarz*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2011.
- Chochowski K., *Status prawny Bankowego Funduszu Gwarancyjnego: studium administracyjnoprawne*, Wydawnictwo Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. prof. Stanisława Tarnowskiego, Tarnobrzeg 2010.
- Fojcik-Mastalska E., Mastalski R., *Prawo finansowe*, Wolters Kluwer 2013.

- Głuchowski J. (red.), *System prawa finansowego: Tom IV. Prawo walutowe. Prawo dewizowe. Prawo rynku finansowego*, Wolters Kluwer, Warszawa 2010.
- Góral L., *Zintegrowany model publicznoprawnych instytucji ochrony rynku bankowego we Francji i Polsce*, Wolters Kluwer, Warszawa 2011.
- Mazur L., *Prawo bankowe, Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2005.
- Ochman P., *Ochrona działalności bankowej w prawie karnym gospodarczym*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2011.
- Ofiarski Z., *Prawo bankowe*, Wolters Kluwer, Warszawa 2011.
- Ofiarski Z., *Prawo bankowe. Komentarz*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2013.
- Przybylska-Kapuścińska W., *Polityka pieniężna nowych państw członkowskich Unii Europejskiej: od transformacji przez inflację do integracji*, Wolters Kluwer, Warszawa 2007.
- Sura R., *Bankowy Fundusz Gwarancyjny jako podmiot administrujący*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2013.
- Zawadzka P., *Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2009.
- Żygadło A., *Wyłączenia tajemnicy bankowej a prawo do prywatności*, Wolters Kluwer, Warszawa 2011.

Artykuły

- Dukiet-Nagórska T., *Ujawnianie tajemnicy bankowej*, „Prawo Bankowe” 2005, Nr 4.
- Jurkowska-Zeidler A., *Penalizacja zachowań stanowiących naruszenie tajemnicy bankowej*, *Gdańskie Studia Prawnicze*, Tom XIX, 2008.
- Konat W., Sowińska I., *System monitorowania w BFG sytuacji banków komercyjnych*, „Bezpieczny Bank” nr 1 (16) 2002.
- Kulesza M., *Bankowy Fundusz Gwarancyjny jako podmiot prawa publicznego – recydywa zapomnianego pojęcia*, „Głosa” 2000, Nr 10.
- Majewski J., *Przestępstwo sprzeniewierzenia się tajemnicy bankowej*, „Palestra” 2000, nr 7–8.
- Sibiga G., *Obowiązki banku jako administratora danych osobowych*, „Bank” 1999, nr 11.
- Smykła B., *Tajemnica bankowa – wybrane zagadnienia cz. II*, „Radca Prawny” 2000, Nr 4.
- Sura R., *Działalność Bankowego Funduszu Gwarancyjnego a interes publiczny*, „Studia Prawnicze KUL” 2012, Nr 3.
- Szysko A., *Odpowiedzialność prawna związana z tajemnicą bankową*, „Prawo Bankowe” 2000, Nr 12.

Materiały internetowe

- Pismo Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 kwietnia 2015 r., DL-V-433-4/15/10, <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/161376/161384/12279747/12279750/dokument160697.pdf> (dostęp: 27.05.2015).

Pismo GIODO z dnia 10 kwietnia 2015 r., znak DOLiS-033-188/13/BG/29052/15, <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/161376/161384/12279747/12279750/dokument159205.pdf> (dostęp: 23 .05.2015).

Pismo Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 kwietnia 2015 r., DP-I-0232-239/2013/EM, <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/161376/161384/12279747/12279750/dokument159217.pdf> (dostęp: 27.05.2015).